

Gemeenteraad d.d 7 april 2020
Geachte raadsleden,

Vandaag 7 april wordt aan u voorgelegd een pijndossier waarin u toch een besluit zult moeten nemen over dossier waarin door uw gezamenlijke voorgangers met alle goede bedoelingen geen definitief oordeel is genomen.

U hebt zich een “cordon sanitaire” leggen opleggen over deze situatie. Dat heeft in hoge mate verhinderd dat u als raadsleden een eigen verantwoordelijkheid heeft kunnen nemen om naar deze allesbepalende besluitvorming toe breed en goed geïnformeerd te zijn over deze casus. (zie overigens ook blad 3 waarin uw verantwoordelijkheid nog eens wordt uitgelegd). Op twee raadsleden na heeft niemand zich bij ons gemeld voor een gesprek.....

U hebt als raadsleden een gezamenlijk belang dat enerzijds de beide belangen van ons als bewoners van nr 39, de belangen van onze burens nr 41 moet dienen en anderzijds het belang van onze gemeente, en wel zodanig dat dit dossier fatsoenlijk wordt opgelost. Zie onder pt 3 in de uitspraak wat de Rechtbank Arnhem hierover heeft bepaald.

Het nu meest kansrijke traject om te komen tot een RvS-proof Bestemmingsplan voor de woonbestemming op nr 39 met inachtneming van alle rationele belangen van nr 41 is uiteraard het vaststellen van de gereedliggende geurverordening. In de bijlage van Hekkelman (relevant stuk 7) wordt dat nogmaals in niet mis te verstane bewoordingen uitgelegd. Het College kunt u vanavond gewoon vragen om de geurverordening vast te stellen, = Collegebevoegdheid!, case closed als u dat als gemeenteraad tijdens deze vergadering bepaald.

Als verder argumenten voor het debat vanavond nemen wij u graag mee in onze overwegingen.

Nader rationeel:

Wij willen u meenemen in onze gedachtenvorming waarbij we uitgaan van inmiddels vaste en niet meer in het geding zijnde uitgangspunten;

1. Het opnieuw voor verkoop in de vrije markt mogen zetten van nr 39 in 2001 is voor alle belanghebbenden de basis geweest van misverstanden en problemen. Oud-wethouder Jan Brouwer verwoordde het treffend: “Met deze verdeelde raad kun je geen fatsoenlijk besluit nemen!”. Hierdoor zijn er helaas vijandige kampen “pro en tegen”, enerzijds de bedreigde agrariërs en anderzijds de hebzuchtige burgers, die beide kampen zijn tot op vandaag in hun cocon gebleven;
2. Het in 2009 door de raad vastgestelde bestemmingsplan “Wonen” voor nr 39 beoogde een terecht en definitief eind te maken aan de lopende discussie vanaf 2001;
3. Uitspraak Ecli:NL:RBARN:2006:AV2554, 3 febr 2006. (tekstdeel)
Naar het oordeel van de rechtbank beperkt het geschil zich ook in deze procedure tot de vraag of handhavend optreden zodanig onevenredig is in

verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat van optreden in de concrete situatie behoort te worden afgezien.

De rechtbank moet ook met betrekking tot Besluit II vaststellen dat verweerder (gemeente) bij de vraag of al dan niet tot handhaving zou moeten worden overgegaan slechts de belangen van eisers (RW41) en die van de eigenaar van de woning (RW39) tegen elkaar heeft afgewogen. Onder verwijzing naar hetgeen met betrekking tot Besluit I is overwogen moet derhalve worden geoordeeld dat Besluit II niet berust op een adequate motivering.

Het komt de rechtbank voor dat het wonen in een milieucirkel niet strijdig is met enig wettelijk voorschrift, zodat in zoverre terecht van handhavend optreden is afgezien.

Het vorenoverwogene leidt ertoe dat de beroepen gegrond moet worden verklaard en dat verweerder (=gemeente) met inachtneming van deze uitspraak een nieuw besluit op de bezwaarschriften van eisers dient te nemen. (NB: De rechtbank vraagt dus gewoon weer om een raadsbesluit voor een goede toekomstige ruimtelijke ordening, zoals zo vaak in alle latere procedures, afzien van handhaving was dus terecht!!).

4. Het “aanhouden” door de RvS, (document 2010 03 24), van dit bestemmingsplan beoogde tevens weer een uitnodiging te zijn aan onze raad. Heel opmerkelijk was dat de RvS in pt 2.8 ingevolge art 4.3^e lid en art 5.1^e lid de 25 mtr, voor een plan **dat puur bestemd was voor “woonbestemming”** de situatie toen al accepteerde als zijnde “goede ruimtelijke ordening”. De RvS vroeg om in een volgende procedure aan te willen geven dat er ook in de toekomst sprake kon blijven van een goede RO. Dit advies is tot op vandaag helaas niet opgevolgd door de raad zonder reden, zie verder ook onder pt 6.
5. In de uitspraak van de RvS (document 2012 02 08) geeft de RvS aan dat de zogenaamde “illegale verbouwing” niet behoefde te worden teruggedraaid. In pt 2.2.2. stelde verder de RvS dat nr39 een woning is en in pt 2.2.3. dat het een woning is met recreatieve bestemming, dus mag als zodanig gebruikt worden, en is dus tot nu geen illegaal gebruik;
6. Het Bestemmingsplan Sportcomplex de Pas (document 2012 04 18) is een vastgesteld plan en op blz 17, 18 en 21 is **de woning als woning beschermd**. Verder in Regels, Separate Bijlagen bij Bestemmingsplan, Bedrijven & milieuzonering blz 28 en blz 29 worden de aspecten geluid en licht benoemd;
7. Het Bestemmingsplan Buitengebied (document 2014 04 30) herstelt de RvS zelf het door onze raad niet opgevolgde advies. Daarbij stelt de RvS dat de ruimtelijke aanvaardbaarheid van de gewenste bestemming, gelet ook op de uitspraak van de Afdeling van 24 maart 2010, nr. **200903384/1/R3**, **nog niet vaststaat** en derhalve niet in de onderhavige procedure kon worden betrokken. Daarom krijgt RW41 nu een zeer ruim bouwvlak van 150m diep, zie in de uitspraak ptn 18, 19 en 20 (conserverend), en 18.1. Vanaf dit moment is er voor nr 41 **geen enkele belemmering voor haar bedrijfsvoering meer tot 2024, ook al gaan ze tot 1000 koeien!**;

8. U hebt helaas (document 2020 02 26) vanaf 1976 nog geen wettelijke vereiste update gegeven aan het in 1976 vastgestelde bestemmingsplan. Dit heeft de bestaande onduidelijkheid alleen maar verdiept.
Dit ondanks meerdere aanmaningen o.a. zoals gesteld in de WRO2008 waarbij u 5 jaar de tijd hebt gekregen om een nieuw bestemmingsplan vast te stellen. Dit vraagt uiteraard al om een komend besluit van ons als raad voor het oplossen van deze “**witte vlek**”!
U schijnt blijkbaar sinds 1976 te beseffen dat, zodra u een nieuw bestemmingsplan vaststelt, dat u moet voldoen aan OF de woning RW39 juist te bestemmen OF uit te kopen!;
9. In Besluit 1^e Kamer (document 2020 03 03) is in de Omgevingswet o.a. het BKL vastgesteld onder 292 (Besluit van 3 juli 2018, houdende regels over de kwaliteit van de fysieke leefomgeving en de uitoefening van taken en bevoegdheden (Besluit kwaliteit leefomgeving ook document 2020 03 02).
Onder het Hoofdstuk “Toepassingsbereik Geurgevoelige gebouwen” blz 49 pt 5.112 lid 2 wordt afstand van 25mtr opnieuw opgenomen, op blz 52, pt 5.120 en blz 55 pt 5.126 (afstand) wordt over mest en de mestplaat gesproken, ook op blz 723 pt 5.112 lid 2 wordt gesproken over de afstand van 25mtr ;
10. Sinds febr 2019 is de Geurgebiedsvisie breed vastgesteld door de raad. De sinds dat moment gereedliggende geurverordening ligt in handen van de raad en kan al alle duidelijkheid geven. Een second-opinion RvS-proof scan is door Hekkelman opgesteld (bijlage 7). Het onder p 8t hierboven gestelde geeft voldoende aanknopingspunten voor de RVS-proof benadering;
11. De inmiddels ingediende bestemmingsplanwijziging door nr 39 in juni 2019, de omgevingsvergunningen enz worden al op voorhand (!?), op basis van achterhaalde uitspraken, afgewezen door uw college. Dit alles heeft ook gediend als zeer discutabel argument voor geheel onnodige dwangmatig uitzetten van nr 39, en dat zelfs in deze moeilijke tijd!

Nader emotioneel:

1. **Het is aan de raad het bieden van een “eerlijke kans” als Fair-Play uitgangspunt te waarborgen:**
De Hoge Raad acht het **beletten** dat degene, om wiens rechten het gaat, ten volle gebruik kan maken van de mogelijkheden **onrechtmatig**.
De Hoge Raad noemde hierbij geen enkel beginsel van behoorlijk bestuur, maar de regel dat een burger een eerlijke kans moet krijgen om voor zijn belangen op te komen heeft sindsdien vaste voet aan de grond gekregen.
NB: Dit is wederom een uitnodiging om dit BP op te starten!
2. **Mag een Gemeenteraad weigeren om een bestemmingsplan vast te stellen ook al is er een ondeugdelijke motivering aangetoond?**
De raad Gemeente Houten moet motiveren!
De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft op 30 september 2015 een uitspraak (RvS201502662/1/R2 basis art AWB 3.46 “een besluit dient te rusten op een deugdelijke motivering”) gedaan over de weigering van de raad een bestemmingsplan vast te stellen. Op zichzelf niet bijzonder: de raad is bevoegd een bestemmingsplan vast te stellen en dus ook bevoegd een bestemmingsplan niet vast te stellen.

Dus blijkt nu echter in de praktijk dat de Afdeling laat zien dat de raad bij zijn besluitvorming wel degelijk geboden is aan het wettelijk kader en dus zijn besluiten deugdelijk moet motiveren;

3. De AwB duidt hiermee aan op het motiveringsbeginsel, zijnde een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de motivering de beschikking of het besluit moet dragen, de vaststelling van de feiten dient te leiden tot het genomen besluit. Het motiveringsbeginsel een duidelijke en juiste vaststelling van de feiten. Hierbij dient men te denken aan een **onvoldoende vergaring van kennis** omtrent de feiten en omstandigheden, een onvoldoende belangenafweging, willekeur, strijd met het gelijkheidsbeginsel en “detournement de pouvoir”.

NB: Een ondeugdelijke motivering kan in de vervolg- en of bezwaarfase, met o.a. de bestuurlijke lus, worden gerepareerd en dit is in 2010 helaas niet aangedurfd!

NB: Wanneer een overheidsinstantie een onrechtmatige overheidsdaad daad pleegt wordt deze vorm net als de onrechtmatige daad in het privaatrecht, het burgerlijk recht, door art 6:162 lid 1 Burgerlijk Wetboek